

De Efezebrief van Paulus

eenvoudig uitgelegd

Hans Vermeulen

Inhoudsopgave

Voorwoord	03
DEEL 1 – Wat God heeft gedaan (Efeze 1–2)	05
Inleiding bij deel 1 – Wat God heeft gedaan	05
Hoofdstuk 1 – Gekozen en gezegend in Christus (Efeze 1)	06
Hoofdstuk 2 – Gered door genade (Efeze 2)	09
DEEL 2 – Samen één nieuwe familie (Efeze 3–4)	12
Inleiding bij deel 2 – Samen één nieuwe familie	12
Hoofdstuk 3 – Christus woont in ons (Efeze 3)	13
Hoofdstuk 4 – Leven als nieuwe mensen (Efeze 4)	16
DEEL 3 – Leven dichtbij Jezus (Efeze 5–6)	19
Inleiding bij deel 3 – Leven dichtbij Jezus	19
Hoofdstuk 5 – Wandelen in liefde en licht (Efeze 5)	20
Hoofdstuk 6 – Sterk in de Heer (Efeze 6)	23
BOEK 2 – Spiegel jezelf in de Efezebrief van Paulus	26
Inleiding – Misschien is dat vandaag jouw spiegel	26
Spiegel 1 – God begon eerst (Efeze 1)	27
Spiegel 2 – Genade is geen loon (Efeze 2)	28
Spiegel 3 – Woont Christus echt in jouw hart? (Efeze 3)	29
Spiegel 4 – Oude mens, nieuwe mens (Efeze 4)	31
Spiegel 5 – Leef jij in het licht? (Efeze 5)	32
Spiegel 6 – Waar zoek jij je kracht? (Efeze 6)	33
Nawoord	35

Voorwoord

Dit boek gaat over een brief uit de Bijbel. Die brief is geschreven door Paulus. Hij schreef aan de christenen in de stad Efeze. Daarom noemen we het: de Efezebrief.

De brief aan de Efeziërs is niet zo lang als de Romeinenbrief, maar hij is wel heel rijk. Paulus schrijft over grote dingen: over Gods liefde, over genade, over Jezus Christus, over de gemeente en over het nieuwe leven dat God geeft. Soms gebruikt Paulus woorden die groot klinken. Woorden als uitverkiezing, genade, verlossing en heiliging. Dat kan moeilijk lijken. Maar eigenlijk wil Paulus steeds één ding duidelijk maken: alles begint bij God.

God wacht niet tot mensen eerst goed genoeg zijn. God begint Zelf. Hij zoekt mensen op. Hij redt. Hij maakt nieuw. Hij brengt mensen samen. En Hij leert hen leven dichtbij Jezus.

Daarom is dit boek geschreven. Niet om de Bijbel te vervangen, maar om te helpen om beter te begrijpen wat Paulus bedoelt. Zoals in de vorige boeken lezen we weer mee met Bram, Lies en oma. Ze zitten samen aan tafel. Ze lezen uit de Bijbel. Ze stellen vragen. Ze lachen soms. Ze denken na. En stap voor stap wordt duidelijker wat Paulus wil zeggen. Misschien herken je jezelf in hen.

Hoe dit boek is opgebouwd

De Efezebrief heeft 6 hoofdstukken. In dit boek krijgt elk hoofdstuk een eigen verhaal. Daarnaast is het verdeeld in drie delen. Waarom? Omdat Paulus niet zomaar losse gedachten opschrijft. Hij bouwt zijn brief rustig op. Eerst laat hij zien wat God gedaan heeft. Daarna laat hij zien hoe mensen mogen leven.

Deel 1 – Wat God heeft gedaan (Efeze 1–2)

Hier begint Paulus met Gods werk. Hij laat zien dat God mensen uitkiest, redt en nieuw leven geeft. Niet omdat mensen dat verdienen, maar uit genade.

Deel 2 – Samen één nieuwe familie (Efeze 3–4)

Hier gaat het over de gemeente van Jezus. Mensen die vroeger ver van elkaar stonden, worden samengebracht in Hem. Paulus laat zien hoe gelovigen samen mogen groeien.

Deel 3 – Leven dichtbij Jezus (Efeze 5–6)

Hier wordt het heel praktisch. Hoe leef je als iemand die bij Jezus hoort? Hoe ga je om met anderen? Hoe blijf je sterk in moeilijke strijd?

Belangrijk om te onthouden

Dit boek wil je helpen om de Bijbel beter te begrijpen. Maar nog belangrijker is dit: het wil je helpen om Jezus beter te leren kennen.

Paulus schrijft niet eerst over regels. Hij schrijft eerst over Christus. Niet eerst: doe beter je best. Maar eerst: kijk naar wat God gedaan heeft. Dat geeft rust. Want het geloof begint niet bij jouw kracht. Het begint bij Gods genade. En daarom hoeft jij niet eerst alles op orde te hebben. Je mag luisteren. Je mag leren. Je mag vertrouwen.

Tenslotte zie je in de tekst regelmatig de letters BGT staan. Dat betekent: Bijbel in Gewone Taal. Dat is de Bijbelvertaling die hier gebruikt wordt.

Inleiding bij deel 1 – Wat God heeft gedaan (Efeze 1–2)

In dit eerste deel begint Paulus niet bij mensen. Hij begint bij God. Dat is belangrijk. Want mensen beginnen vaak bij zichzelf. Doe ik genoeg? Ben ik goed genoeg? Geloof ik sterk genoeg? Maar Paulus draait het om. Hij zegt: Kijk eerst naar wat God heeft gedaan. God koos. God redde. God maakte levend. God bracht dichtbij. Dat verandert alles.

In Efeze 1 laat Paulus zien dat God al vóór het begin van de wereld wist dat Hij mensen bij Zich wilde hebben. Niet omdat zij bijzonder waren, maar omdat Hij liefdevol is. Alles draait om Jezus Christus.

In Efeze 2 laat Paulus zien dat mensen zichzelf niet konden redden. Ze waren geestelijk dood. Maar God maakte levend. Niet door prestaties. Niet door goede werken. Maar door genade. Dat woord genade is heel belangrijk. Het betekent: God geeft wat wij niet verdienen.

Misschien herken je dit: Dat je denkt dat je eerst beter moet worden. Dat je harder moet proberen. Dat God pas blij met je kan zijn als jij meer je best doet. Dan is dit deel speciaal voor jou. Want Paulus zegt: God begint niet met jouw prestatie. God begint met Zijn liefde.

Dat is het fundament van de Efezebrief. En eigenlijk van het hele evangelie. Lees rustig. Denk na. En luister goed. Want hier begint iets heel moois: leven vanuit genade.

Efeze 1 – Gekozen en gezegend in Christus

Bram zat aan tafel met een envelop in zijn hand. Hij keek ernaar alsof die envelop een geheim wist. Lies kwam binnen. “Wat is dat?” vroeg ze. “Een uitnodiging,” zei Bram. “Voor wat?” “Voor een verjaardag.” Lies keek nieuwsgierig. “Leuk toch?” Bram haalde zijn schouders op. “Ja... maar ik vroeg me iets af.” “Dat is altijd gevaarlijk,” zei Lies.

Bram keek serieus. “Waarom ben ik eigenlijk uitgenodigd?” Lies keek hem aan. “Omdat iemand wil dat je komt.” “Ja, maar waarom ik?”

“Omdat je blijkbaar toch enige waarde hebt voor de samenleving,” zei Lies.

Bram keek beledigd. “Dank je voor deze warme bevestiging.”

Op dat moment kwam oma binnen met de Bijbel. “Waar gaat dit over?” vroeg ze. “Over uitnodigingen,” zei Lies. “En over waarom iemand gekozen wordt,” zei Bram. Oma glimlachte. “Dat past goed bij vandaag. We beginnen aan de Efezebrief.”

Ze gingen zitten. Oma sloeg de Bijbel open. “Paulus begint deze brief met iets heel groots,” zei ze. “Hij schrijft dat God mensen heeft uitgekozen.”

Bram keek op. “Uitgekozen?”

“Ja,” zei oma. Ze las: ‘God heeft ons al uitgekozen voordat de wereld gemaakt werd, om bij Christus te horen.’ (Ef. 1:4, BGT)

Het werd even stil. Lies zei zacht: “Dus al vóór alles begon?”

“Ja,” zei oma. “Paulus wil laten zien dat geloof niet begint bij mensen, maar bij God. God begon eerst. (Ef. 1:4)”

Bram keek naar zijn uitnodiging. “Dus... zoals een uitnodiging die al klaarlag voordat ik eraan dacht?”

“Ja,” zei oma. “Dat is een mooi voorbeeld.”

Lies vroeg: “Maar waarom kiest God mensen dan?”

Oma keek in de Bijbel. “Omdat Hij van mensen houdt. Niet omdat ze alles goed doen. Niet omdat ze bijzonder genoeg zijn. Maar uit liefde. (Ef. 1:4-5)”

Bram dacht na. “Dus God zegt niet eerst: bewijs maar dat je goed genoeg bent.”

“Nee,” zei oma. “God begint met liefde.”

Dat bleef even hangen.

Toen las oma verder: ‘Christus heeft ons bevrijd door zijn bloed. Daardoor zijn onze zonden vergeven.’ (Ef. 1:7, BGT)

Lies zei zacht: “Dus Jezus brengt ons echt bij God.”

“Ja,” zei oma. “Paulus zegt: in Christus krijgen mensen vergeving, vrijheid en een nieuwe plek bij God. (Ef. 1:7)”

Bram keek naar tafel. “Dus niet: eerst netjes worden. Maar: eerst gered worden.” “Precies,” zei oma.

Bram knikte langzaam. “Dat klinkt eigenlijk als heel goed nieuws.”

“Dat is het ook,” zei oma. Oma las nog een stukje: ‘God heeft ons zijn heilige Geest gegeven als bewijs dat wij bij hem horen.’ (vgl. Ef. 1:13-14, BGT)

Lies vroeg: “Wat betekent dat?”

“Dat betekent,” zei oma, “dat God mensen niet alleen roept, maar ook vasthoudt. Hij laat niet zomaar los. (Ef. 1:13-14)”

Bram keek op. “Dus als je bij Jezus hoort, hoef je niet steeds bang te zijn dat God je weer wegstuurt?”

“Nee,” zei oma vriendelijk. “God is geen God van wegsturen. Hij is een God van vasthouden.”

Het werd stil. Rustig stil. Bram keek nog eens naar zijn uitnodiging. “Dus eigenlijk zegt God: kom maar. Je bent welkom.” Oma glimlachte. “Ja. Dat is heel mooi gezegd.” Ze legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “God begon eerst. (Ef. 1:4) Hij koos uit liefde. (Ef. 1:4-5) En in Jezus geeft Hij vergeving en een nieuwe plaats bij Hem. (Ef. 1:7)” Lies zei zacht: “God begint met liefde.” “Ja,” zei oma.

Bram keek naar de envelop. Toen glimlachte hij een beetje. “Dan is dit eigenlijk ook een beetje een theologische uitnodiging,” zei hij.

Lies begon te lachen. “Jij maakt werkelijk overal een preek van.”

“Dat is een gave,” zei Bram.

Oma lachte ook. Maar aan tafel werd iets duidelijker dan daarvoor: God wacht niet tot mensen zichzelf bewijzen. Hij begint Zelf. Hij nodigt uit. Hij kiest in liefde. (Ef. 1)

Kernzin

‘God heeft ons al uitgekozen voordat de wereld gemaakt werd, om bij Christus te horen.’ (Ef. 1:4, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus zegt dat God het eerst begon. Hij koos mensen uit liefde om bij Jezus te horen. In Christus geeft God vergeving, redding en een nieuwe plaats bij Hem. (Ef. 1:4-7)

Herhaalzin

God begon eerst. Hij koos mij in liefde. Ik mag bij Jezus horen. (Ef. 1:4)

Vraagje

Denk jij soms dat je eerst moet bewijzen dat je goed genoeg bent voor God?

Kort gebed

Heer God, dank U dat U begint met liefde.

Dank U dat ik mij niet eerst hoef te bewijzen.

Help mij om te vertrouwen dat ik welkom ben bij U. Amen.

Efeze 2 – Gered door genade

Bram zat aan tafel met een kapotte spaarpot voor zich. De stukken lagen netjes op een theedoek. Dat maakte het nog steeds geen hele spaarpot. Lies kwam binnen en keek ernaar. “Wat is hier gebeurd?” vroeg ze. Bram zuchtte. “Een ongeluk.” “Een groot ongeluk?” “Een klein ongeluk met grote gevolgen.” Lies ging zitten. “Vertel.” Bram keek ernstig. “Ik wilde alleen even kijken hoeveel geld erin zat.” “Dat klinkt al verdacht.” “Ik hield hem vast.” “Ja...” “Toen gleed hij.” “Ja...” “En nu spaart hij vooral lucht.” Lies knikte. “Dat is inderdaad een duidelijke ontwikkeling.” Op dat moment kwam oma binnen met de Bijbel. Ze keek naar de tafel. “Dat ziet eruit als een les voor vandaag,” zei ze. “Over onhandigheid?” vroeg Bram. “Over redding,” zei oma.

Ze gingen zitten. Oma sloeg de Bijbel open. “Vandaag lezen we Efeze 2. Paulus schrijft daar iets heel belangrijks.” Ze las langzaam voor: ‘Door Gods goedheid bent u gered. Omdat u gelooft. Dat is niet uw eigen verdienste, maar een geschenk van God.’ (Ef. 2:8, BGT)

Het werd even stil. Lies zei zacht: "Een geschenk van God." "Ja," zei oma. "Paulus zegt dat mensen zichzelf niet kunnen redden. God doet dat. (Ef. 2:8)" Bram keek naar zijn spaarpot. "Dus... zoals deze spaarpot zichzelf ook niet kan repareren?" Oma glimlachte. "Dat is eigenlijk een heel goed voorbeeld." Lies keek naar Bram. "Dat gebeurt zelden. Schrijf het op." Bram negeerde dat waardig.

Oma ging verder. "Paulus zegt eerst dat mensen geestelijk dood waren door hun zonden. (Ef. 2:1) Dat klinkt zwaar, maar hij bedoelt: mensen konden zichzelf niet terug bij God brengen." Bram fronste. "Dus niet gewoon een beetje kapot?" "Nee," zei oma. "Meer dan dat. Niet een klein probleem dat je zelf oplost. Mensen hadden God nodig om nieuw leven te geven. (Ef. 2:4-5)" Lies vroeg: "En God deed dat?" "Ja," zei oma. Ze las verder: 'Maar Gods liefde voor ons is groot. Daarom heeft hij ons samen met Christus levend gemaakt.' (vgl. Ef. 2:4-5, BGT) Bram keek op. "Dus God wachtte niet tot mensen zichzelf hadden opgeknapt?" "Nee," zei oma. "God begon Zelf. Uit liefde. (Ef. 2:4)" Dat bleef even hangen. Bram keek naar de scherven. "Dus God zegt niet: kom terug als je jezelf gerepareerd hebt." "Nee," zei oma. "Maar wel: kom maar. Ik maak nieuw." Lies glimlachte. "Dat klinkt veel mooier." "Dat is genade," zei oma. Bram dacht na. "Maar mensen proberen toch vaak juist eerst beter te worden?" "Ja," zei oma. "Veel mensen denken: als ik genoeg mijn best doe, dan zal God mij wel aannemen. Maar Paulus zegt: redding is geen loon. Het is een cadeau. (Ef. 2:8-9)" Bram keek ernstig. "Dus God heeft geen puntensysteem?" "Nee," zei oma. "Ook geen verborgen lijst?" "Nee." "Dat is een opluchting." Zelfs Lies moest lachen.

Oma las nog een vers: 'God heeft ons gemaakt tot nieuwe mensen in Christus Jezus, om de goede dingen te doen die hij voor ons bedacht heeft.' (Ef. 2:10, BGT) Lies zei: "Dus goede werken komen wel terug." "Ja," zei oma. "Maar niet eerst om gered te worden. Eerst redt God. Daarna leren mensen leven met Hem. (Ef. 2:10)" Bram knikte langzaam. "Dus niet: werk hard zodat God van je houdt. Maar: God houdt van je, daarom mag je anders leren leven." Oma glimlachte. "Ja Bram. Dat heb je heel goed gezegd." Het werd stil. Rustig stil.

Bram keek nog eens naar zijn kapotte spaarpot. Toen zei hij: “Dus zelfs als iets echt kapot is, kan God daar nieuw leven van maken.” “Ja,” zei oma zacht. “Dat is precies het evangelie.”

Ze legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “Mensen redden zichzelf niet. (Ef. 2:1) God maakt levend uit liefde. (Ef. 2:4-5) En redding is een geschenk van genade. (Ef. 2:8)”

Lies zei zacht: “God begint met genade.” “Ja,” zei oma.

Bram keek naar de scherven. “Dan is deze spaarpot misschien toch nog evangelisch verantwoord,” zei hij. Lies lachte. “Alleen jij kunt dat zeggen over een kapotte spaarpot.”

Oma glimlachte ook. Maar aan tafel werd iets duidelijker dan daarvoor: God vraagt niet eerst om perfectie. Hij geeft eerst genade. En uit die genade begint nieuw leven. (Ef. 2)

Kernzin

‘Door Gods goedheid bent u gered. Omdat u gelooft. Dat is niet uw eigen verdienste, maar een geschenk van God.’ (Ef. 2:8, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus zegt dat mensen zichzelf niet kunnen redden. Ze hebben nieuw leven nodig dat alleen God kan geven. Uit liefde maakt God levend. Redding is geen beloning, maar een geschenk van genade. (Ef. 2:1-9)

Herhaalzin

Ik red mijzelf niet. God redt mij uit genade. Redding is een geschenk van God. (Ef. 2:8)

Vraagje

Denk jij soms dat je eerst beter moet worden voordat God jou wil ontvangen?

Kort gebed

Heer God, dank U dat redding een geschenk is. Dank U dat ik mijzelf niet hoef te redden. Help mij om uw genade te geloven en vanuit die genade te leven. Amen.

Inleiding bij deel 2 – Samen één nieuwe familie (Efeze 3–4)

In het eerste deel hebben we gezien wat God doet. God kiest. God redt. God maakt levend. Dat was het fundament. In dit tweede deel laat Paulus zien wat daaruit groeit. Als God mensen redt, blijven zij niet los van elkaar leven. Hij maakt van losse mensen één nieuwe familie.

Dat is bijzonder. Want mensen bouwen vaak muren. Tussen jong en oud. Tussen rijk en arm. Tussen mensen die op elkaar lijken en mensen die anders zijn. Mensen sluiten elkaar uit. Mensen houden afstand.

Maar Paulus zegt: In Christus worden muren afgebroken. Mensen die ver van elkaar stonden, mogen samen dichtbij God komen. Niet als vreemden, maar als broers en zussen.

In Efeze 3 schrijft Paulus over een geheim dat nu openligt: mensen van overal mogen bij God horen. Niet alleen één volk. Niet alleen één soort mensen. Maar iedereen die bij Jezus hoort. Christus wil wonen in hun hart.

In Efeze 4 wordt dat heel praktisch. Als je samen één familie bent, hoe leef je dan met elkaar? Dan gaat het over eenheid, geduld, vergeving, waarheid en liefde.

Misschien herken je dit: Dat geloven soms makkelijker lijkt dan samenleven. God vertrouwen is één ding, maar geduldig zijn met mensen is soms een heel ander verhaal. Juist daar schrijft Paulus over.

Want geloof is niet alleen iets tussen jou en God. Geloof krijgt handen en voeten in hoe je met anderen leeft.

In dit deel leer je: dat Christus mensen samenbrengt, dat Hij in het hart wil wonen, dat gelovigen samen één lichaam zijn en dat nieuw leven zichtbaar wordt in liefde.

Lees rustig verder. Want hier wordt duidelijk: Jezus redt niet alleen losse mensen. Hij bouwt een familie. En daarin leert Hij ons samen leven.

Efeze 3 – Christus woont in ons

Het regende zacht tegen het raam. Bram zat aan tafel met een oude sleutel in zijn hand. Hij draaide hem langzaam rond tussen zijn vingers. Lies kwam binnen. “Wat is dat?” vroeg ze. “Een sleutel,” zei Bram. “Dat zie ik ook.” “Een belangrijke sleutel.” “Van wat?”

Bram keek geheimzinnig. “Van oma’s oude kast boven.” Lies trok haar wenkbrauwen op. “Die kast waar je niet aan mocht zitten?” Bram knikte. “Precies die kast.” “En waarom heb jij die sleutel?”

Bram keek even stil. “Omdat ik hem gevonden heb.” Lies keek hem streng aan. “Dat klinkt niet als een geestelijke overwinning.” Op dat moment kwam oma binnen met de Bijbel. Ze keek naar Bram. “Waar gaat dit over?” vroeg ze. “Over sleutels,” zei Lies.

“En over deuren die misschien niet open moeten,” zei Bram. Oma glimlachte. “Dat past eigenlijk goed bij vandaag. We lezen Efeze 3.”

Ze gingen zitten. Oma sloeg de Bijbel open. "Paulus schrijft hier over een geheim dat God heeft bekendgemaakt. (Ef. 3)" Bram keek op. "Een geheim?" "Ja," zei oma. "Niet een geheim om verstopt te houden, maar een geheim dat nu open mag. Paulus zegt dat mensen van overal bij God mogen horen door Jezus Christus. (Ef. 3:6)" Lies zei zacht: "Dus niet alleen één groep mensen." "Precies," zei oma. "Joden en niet-Joden, mensen dichtbij en ver weg, ze mogen samen bij God horen. (Ef. 3:6)"

Bram keek naar de sleutel. "Dus God doet eigenlijk de deur open." "Ja," zei oma. "Dat is een heel mooi beeld." Oma las verder: 'Christus woont door het geloof in uw hart.' (Ef. 3:17, BGT) Het werd even stil. Lies zei zacht: "Dat is een mooie zin." "Ja," zei oma. "Paulus bidt niet alleen dat mensen iets over Jezus weten. Hij bidt dat Jezus echt in hun hart woont. (Ef. 3:17)"

Bram fronste. "Maar hoe woont Jezus in je hart? Niet letterlijk toch?" Oma glimlachte. "Nee, niet alsof Hij een stoel en een koffer meebrengt. Paulus bedoelt: Jezus mag de belangrijkste plaats krijgen in je leven. Niet als bezoek, maar als Heer van het huis." Lies knikte langzaam. "Dus niet even langskomen, maar echt wonen." "Ja," zei oma. "Blijven. Vast. Dichtbij."

Bram keek nadenkend. "Dus niet alleen geloven op zondag, maar Jezus ook op maandag in huis hebben." "Precies," zei oma. Dat bleef even hangen.

Oma las nog verder: 'Dan zult u begrijpen hoe groot de liefde van Christus is.' (vgl. Ef. 3:18-19, BGT)

Lies vroeg: "Waarom zegt Paulus dat erbij?"

"Omdat," zei oma, "een leven met Jezus begint bij zijn liefde. Niet eerst bij jouw prestatie, maar bij zijn liefde die groter is dan wij begrijpen. (Ef. 3:18-19)"

Bram keek naar de regen buiten. "Dus als Jezus woont in je hart, dan woon je eigenlijk in zijn liefde."

Oma glimlachte. "Ja Bram. Dat is heel mooi gezegd." Bram keek tevreden. "Ik heb vandaag veel mooie zinnen." Lies keek hem aan. "Dat compenseert voor de sleutelkwestie." Zelfs oma moest lachen. Toen werd het weer rustig.

Bram keek naar de sleutel in zijn hand. "Dus het echte belangrijke is niet dat ik een kast open krijg..." "Nee," zei oma. "Maar dat God mijn hart opent." "Ja," zei oma zacht. "En dat Christus daar wil wonen."

Ze legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “God opent de deur voor mensen van overal. (Ef. 3:6) Christus wil wonen in het hart van mensen. (Ef. 3:17) En zijn liefde is groter dan wij begrijpen. (Ef. 3:18-19)” Lies zei zacht: “Jezus wil niet op bezoek komen, maar wonen.” “Ja,” zei oma.

Bram legde de sleutel neer. Toen glimlachte hij een beetje. “Dan is dat eigenlijk de mooiste sleutel van allemaal,” zei hij. De regen tikte nog zacht tegen het raam. De oude kast boven bleef dicht. Maar aan tafel werd iets belangrijkers duidelijk: Christus wil wonen in het hart van mensen. Niet ver weg. Maar dichtbij. (Ef. 3)

Kernzin

‘Christus woont door het geloof in uw hart.’ (Ef. 3:17, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus laat zien dat God de deur opent voor mensen van overal om bij Hem te horen. Hij bidt dat Christus niet alleen bekend is, maar echt woont in het hart van gelovigen. Zijn liefde is groter dan wij kunnen begrijpen. (Ef. 3:6,17-19)

Herhaalzin

Christus woont in mijn hart. Zijn liefde draagt mij elke dag. (Ef. 3:17)

Vraagje

Voelt Jezus voor jou soms ver weg, of mag Hij echt dichtbij komen in jouw leven?

Kort gebed

Heer Jezus, dank U dat U dichtbij wilt zijn.

Dank U dat U niet alleen op bezoek komt, maar in mijn hart wilt wonen.

Help mij om te leven vanuit uw liefde.

Amen.

Efeze 4 – Leven als nieuwe mensen

Bram stond voor de spiegel in de gang. Hij keek ernstig naar zichzelf. Heel ernstig. Alsof er een belangrijk gesprek gaande was. Lies liep langs en bleef staan. “Moet ik me zorgen maken?” vroeg ze. Bram wees naar zijn trui. “Deze trui.” Lies keek. “Ja... dat is inderdaad een trui.” “Maar hij kriebelt.” “Dat doen sommige truien.” Zei Lies. “En hij zit scheef.” “Dat doen sommige Bram’s ook.” Bram keek haar beledigd aan. “Dit is geen steunende familiehouding.” Lies glimlachte. “Wat is het echte probleem?” Bram zuchtte. “Ik wilde eigenlijk mijn nieuwe trui aan. Maar ik bleef toch deze oude aantrekken.” Op dat moment kwam oma binnen met de Bijbel. Ze keek naar Bram. “Dat klinkt verrassend geestelijk,” zei ze. “Over truien?” vroeg Bram. “Over oude en nieuwe mensen,” zei oma.

Ze gingen aan tafel zitten. Oma sloeg de Bijbel open. “Vandaag lezen we Efeze 4.” Ze las: ‘Jullie moeten de oude mens uitdoen en een nieuw mens worden.’ (vgl. Ef. 4:22-24, BGT) Het werd even stil. Lies zei zacht: “Dat lijkt een beetje op hoofdstuk 2.” “Ja,” zei oma. “Maar daar ging het over dat God nieuw leven geeft. Hier gaat het over hoe je daarin leert leven.”

Bram keek naar zijn trui. “Dus... niet alleen een nieuwe trui krijgen, maar hem ook echt aantrekken?” “Precies,” zei oma. Oma ging verder. “Paulus zegt dat mensen vroeger leefden zonder God. Met oude gewoonten, oude trots, oude boosheid, oude leugens. (Ef. 4:17-22) Maar nu hoort daar iets nieuws bij.” Lies vroeg: “Wat dan?” Oma las verder: ‘Wees goed voor elkaar en vergeef elkaar, zoals God jullie heeft vergeven door Christus.’ (Ef. 4:32, BGT) Bram keek op. “Dat is moeilijker dan een trui aantrekken.” “Ja,” zei oma. “Veel moeilijker. Paulus zegt: nieuw leven zie je niet alleen in woorden, maar in hoe je leeft met andere mensen.”

Lies knikte langzaam. “Dus niet alleen zeggen dat je christen bent, maar ook leren liefhebben.” “Ja,” zei oma. “En eerlijk zijn. En geduldig. En vergevend.”

Bram keek nadenkend. “Dus als ik boos blijf om iets kleins...”

Lies keek hem aan. “Zoals die keer met de laatste koek?” Bram wees streng. “Dat was geen klein onderwerp.” Zelfs oma moest lachen.

Toen zei ze rustig: “Paulus zegt ook: laat de zon niet ondergaan terwijl je nog boos bent. (Ef. 4:26) Dat betekent: blijf niet wonen in boosheid.” Bram keek naar tafel. “Dat gebeurt soms wel.” “Ja,” zei oma zacht. “Bij iedereen. Daarom schrijft Paulus dit ook. Nieuw leven leren kost tijd.” Het bleef even stil.

Bram zei langzaam: “Dus God zegt niet: je moet meteen perfect zijn.” “Nee,” zei oma. “Maar wel: leer leven als iemand die nieuw is gemaakt.” Zei Bram “Ja,” zei oma. “Dat is precies het punt.” Lies glimlachte. “Dus minder mopperen, meer vergeven.” “Dat vat mijn hele geestelijke leven samen,” zei Bram. Oma glimlachte.

“En Paulus begint dit hoofdstuk ook met eenheid. Hij zegt dat gelovigen samen één lichaam zijn. (Ef. 4:4) Dus geloof is niet alleen jij en God. Het is ook leven met elkaar.” Bram knikte. “Dat maakt het meteen ingewikkelder.” “En mooier,” zei oma.

Ze legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “God heeft je nieuw gemaakt. (Ef. 4:24) Daarom mag je de oude mens afleggen. (Ef. 4:22) En leren leven in liefde, waarheid en vergeving. (Ef. 4:25-32)”

Lies zei zacht: “Nieuw leven moet ook zichtbaar worden.” “Ja,” zei oma. Bram stond op, keek nog even naar zijn oude trui, en liep toen naar boven. Even later kwam hij terug in zijn nieuwe trui. Lies keek goedkeurend. “Dat is beter.” Bram knikte ernstig. “Geestelijke groei,” zei hij. De regen was opgehouden. De lucht werd lichter. En aan tafel werd iets duidelijker: God geeft niet alleen nieuw leven. Hij leert mensen ook om als nieuwe mensen te leven. (Ef. 4)

Kernzin

‘Jullie moeten de oude mens uitdoen en een nieuw mens worden.’ (Ef. 4:22-24, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus zegt dat mensen die bij Jezus horen niet in het oude leven hoeven te blijven. God heeft hen nieuw gemaakt. Daarom mogen zij leren leven in waarheid, liefde, geduld en vergeving. (Ef. 4:22-32)

Herhaalzin

God heeft mij nieuw gemaakt. Daarom mag ik leren leven als een nieuw mens. (Ef. 4:24)

Vraagje

Zijn er oude gewoonten of boosheden die jij moeilijk loslaat?

Kort gebed

Heer Jezus, dank U dat U mij nieuw maakt.
Help mij om het oude los te laten
en te leven in liefde, waarheid en vergeving.
Leer mij leven als iemand die bij U hoort.
Amen.

Inleiding bij deel 3 – Leven dichtbij Jezus (Efeze 5–6)

In de eerste twee delen hebben we gezien wat God doet. God redt. God maakt levend. God brengt mensen samen. Dat was het begin. Maar Paulus stopt daar niet. Hij zegt niet alleen: je hoort bij Jezus. Hij vraagt ook: hoe leef je dan? Dat is waar dit derde deel over gaat. Leven dichtbij Jezus. Niet alleen geloven met je hoofd, maar ook leven met je voeten. In gewone dagen. Aan tafel. Op school. In je gezin. In moeilijke gesprekken. In stille keuzes.

In Efeze 5 schrijft Paulus dat gelovigen mogen leven als kinderen van het licht. Niet in duisternis, maar in liefde, wijsheid en eerlijkheid. Hij zegt: leef in liefde, zoals Christus ons heeft liefgehad.

Dat klinkt mooi, maar het is ook dichtbij. Want liefde betekent soms: vergeven als dat moeilijk is. Geduldig zijn als je liever moppert. Waarheid spreken als zwijgen makkelijker lijkt.

In Efeze 6 gaat Paulus verder. Dan schrijft hij over strijd. Niet alleen gewone moeilijke dagen, maar ook geestelijke strijd. Paulus zegt dat gelovigen sterk mogen zijn in de Heer. Niet alleen, maar met Gods kracht.

Misschien herken je dit: Dat geloven soms makkelijker klinkt dan het voelt. Je wilt goed leven, maar het lukt niet altijd. Je wilt sterk zijn, maar soms voel je je juist klein.

Dan is dit deel speciaal voor jou.

Want Paulus zegt: Je hoeft het niet alleen te doen. God geeft liefde. God geeft kracht. God geeft wat nodig is om dicht bij Jezus te leven.

In dit deel leer je: dat liefde zichtbaar wordt in het dagelijks leven, dat wijsheid belangrijk is, dat geloof ook strijd kent en dat God mensen sterk maakt.

Lees rustig verder. Want hier wordt duidelijk: leven met Jezus is niet alleen een begin. Het is een dagelijkse weg. En op die weg laat God niemand alleen.

Efeze 5 – Wandelen in liefde en licht

Bram stond in de keuken met een zaklamp in zijn hand. Hij scheen ermee onder de tafel. Heel serieus. Alsof hij een grote ontdekking verwachtte. Lies kwam binnen. “Moet ik bang zijn?” vroeg ze. “Dat hangt ervan af,” zei Bram.

“Waarvan?” “Van wat hier leeft.” Lies keek onder de tafel. “Dat zijn kruimels, Bram.” Bram knikte langzaam. “Precies. En kruimels liegen nooit.”

“Dat klinkt zorgelijk diep.” Bram wees met de zaklamp. “Kijk. Hier zie je alles ineens veel beter.” Op dat moment kwam oma binnen met de Bijbel. Ze keek naar de zaklamp. “Waar gaat dit over?” vroeg ze. “Over licht,” zei Lies. “En over verborgen koekgeschiedenis,” zei Bram.

Oma glimlachte. “Dat past goed bij vandaag. We lezen Efeze 5.”

Ze gingen aan tafel zitten. Oma sloeg de Bijbel open. Ze las: ‘Leef in liefde, zoals Christus ons heeft liefgehad.’ (Ef. 5:2, BGT) Het werd even stil.

Lies zei zacht: “Dat is een mooie zin.” “Ja,” zei oma. “Paulus zegt dat geloven zichtbaar wordt in liefde. Niet alleen mooie woorden, maar hoe je leeft met anderen. (Ef. 5:2)”

Bram keek naar de zaklamp. “Dus niet alleen zeggen dat je aardig bent, maar het ook echt zijn?” “Precies,” zei oma. Oma las verder: ‘Leef als kinderen van het licht.’ (Ef. 5:8, BGT) Lies vroeg: “Wat betekent dat?”

Oma dacht even na. “Licht maakt dingen zichtbaar. In het donker kun je dingen verstoppen. Maar in het licht wordt eerlijk wat echt is. Paulus zegt: leef open, eerlijk, dicht bij God. (Ef. 5:8-9)”

Bram keek weer onder de tafel. “Dus ook kruimels komen aan het licht.” “Ja,” zei oma. “En soms ook boosheid, oneerlijkheid of dingen die we liever verstoppen.” Toen bleef het even stil. Lies zei zacht: “Dat is soms best moeilijk.” “Ja,” zei oma. “Maar licht is niet bedoeld om je weg te jagen. Het helpt juist om echt te leven. God brengt dingen aan het licht om mensen dichterbij te brengen.”

Bram dacht na. “Dus God zegt niet: verstop je maar beter. Maar: kom in het licht.” “Ja,” zei oma. “Dat is precies wat Paulus bedoelt.”

Ze las nog verder: ‘Let er dus goed op hoe u leeft. Leef niet als dwaze mensen, maar als wijze mensen.’ (Ef. 5:15, BGT)

Lies vroeg: “Wat is wijs leven dan?” Oma glimlachte. “Niet alleen slim zijn. Maar leven dicht bij God. Kiezen wat goed is. Niet zomaar meegaan met alles.” Bram knikte langzaam. “Dus soms is wijsheid gewoon: niet dat derde koekje nemen.”

Lies keek hem aan. “Dat zou voor jou bijna een geestelijk wonder zijn.” Zelfs oma moest lachen. Toen werd het weer rustig.

Oma zei: “Paulus laat zien: leven met Jezus is wandelen. Stap voor stap. In liefde. In licht. In wijsheid.” Bram keek naar zijn zaklamp. Hij zette hem uit. “Dus het echte licht moet niet alleen onder de tafel schijnen...”

“Nee,” zei oma. “Maar ook in mijn hart.” “Ja,” zei oma zacht.

Ze legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “Leef in liefde zoals Christus liefhad. (Ef. 5:2) Leef als kinderen van het licht. (Ef. 5:8) En leef wijs, dicht bij God. (Ef. 5:15)”

Lies zei zacht: “Licht maakt eerlijk. Liefde maakt warm.” “Ja,” zei oma. Bram keek nog één keer naar de kruimels onder de tafel. “Dan hebben deze koekjes vandaag onverwacht veel geestelijke betekenis gekregen,” zei hij.

De middagzon brak voorzichtig door de wolken. Het licht viel zachter in huis. En aan tafel werd iets duidelijker: leven met Jezus is wandelen in liefde en licht. Niet verborgen. Maar dichtbij God. (Ef. 5)

Kernzin

‘Leef in liefde, zoals Christus ons heeft liefgehad.’ (Ef. 5:2, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus zegt dat gelovigen mogen leven als kinderen van het licht. Dat betekent: eerlijk leven, liefde tonen en wijs kiezen. Geloof wordt zichtbaar in hoe mensen met God en met elkaar omgaan. (Ef. 5:2,8,15)

Herhaalzin

Ik mag leven in liefde en licht. Jezus leert mij wandelen dicht bij God. (Ef. 5:2)

Vraagje

Zijn er dingen die jij liever verborgen houdt, terwijl God je uitnodigt om in het licht te leven?

Kort gebed

Heer Jezus, dank U dat U mij leert leven in liefde.

Help mij om eerlijk in het licht te wandelen

en wijs te leven dicht bij U.

Laat uw liefde zichtbaar worden in mijn leven.

Amen.

Efeze 6 – Sterk in de Heer

Bram stond in de tuin met een vergiet op zijn hoofd. Hij hield een pollepel vast alsof het een zwaard was. Zijn houding was indrukwekkend. Vooral voor iemand met een vergiet op zijn hoofd. Lies kwam naar buiten en bleef stil staan. Heel stil. Toen zei ze: “Ik weet niet of ik vragen moet stellen, of gewoon moet accepteren dat dit nu ons leven is.”

Bram keek ernstig. “Dit is voorbereiding.” “Op wat precies?” “Op strijd.” Lies keek naar het vergiet. “En jij denkt dat de vijand hier echt van onder de indruk raakt?” “Absoluut,” zei Bram. “Niemand verwacht een goed uitgeruste keukenridder.”

Op dat moment kwam oma naar buiten met de Bijbel. Ze keek naar Bram. Ze keek naar het vergiet. Ze zei niets. Dat maakte het nog sterker. “Waar gaat dit over?” vroeg ze uiteindelijk. “Over geestelijke volwassenheid,” zei Bram. “Over paniek en keukengerei,” zei Lies.

Oma glimlachte. “Dat past verrassend goed bij vandaag. We lezen Efeze 6.” Ze gingen op het bankje zitten. Oma sloeg de Bijbel open. Ze las: ‘Zoek uw kracht bij de Heer en bij zijn grote macht.’ (Ef. 6:10, BGT) Het werd even stil.

Lies zei zacht: “Dat klinkt belangrijk.”

“Dat is het ook,” zei oma. “Paulus schrijft hier over een strijd. Niet alleen gewone moeilijke dagen, maar geestelijke strijd. Het leven met God kent ook weerstand. (Ef. 6:10-12)”

Bram keek op. “Dus echt strijd? Niet alleen een moeilijke maandagmorgen?”

“Ook die,” zei oma. “Maar Paulus bedoelt meer. Verleiding. Angst. Twijfel. Alles wat mensen weg wil trekken van God.”

Lies vroeg: “En daarom die wapenrusting?”

“Ja,” zei oma. Ze las verder: ‘Doe de wapenrusting van God aan.’ (Ef. 6:11, BGT)

Bram keek trots naar zijn vergiet. “Ik voelde al dat ik profetisch bezig was.”

Zelfs oma moest lachen. “Nee,” zei ze vriendelijk, “Paulus bedoelt geen echte helm van pannenmateriaal. Hij spreekt over waarheid, geloof, gerechtigheid, vrede en het Woord van God. (Ef. 6:14-17)”

Lies knikte langzaam. “Dus bescherming vanbinnen.”

“Precies,” zei oma. “Sterk zijn in de Heer betekent niet dat je nooit bang bent. Het betekent dat je leert staan met Gods kracht.” Het bleef even stil.

Bram keek naar de grond. “Maar soms voel je je helemaal niet sterk.”

Oma knikte. “Dat is juist waarom Paulus dit schrijft. Hij zegt niet: wees sterk in jezelf. Maar: wees sterk in de Heer. (Ef. 6:10) Dat is heel iets anders.”

Lies zei zacht: “Dus geloof is niet doen alsof je alles aankunt.”

“Nee,” zei oma. “Het is weten bij Wie je moet blijven.”

Bram haalde langzaam het vergiet van zijn hoofd. “Dat is eerlijk gezegd een betere strategie.” “Dat lijkt mij ook,” zei Lies.

Oma las nog één vers: ‘Blijf bidden, altijd en voor alles.’ (vgl. Ef. 6:18, BGT)

“Zie je,” zei ze, “Paulus eindigt niet met stoer zijn, maar met bidden. Want afhankelijkheid van God is de echte kracht.”

Bram dacht na. “Dus het sterkste wat iemand soms kan doen, is gewoon bidden?” “Ja,” zei oma zacht. “Heel vaak wel.”

De wind ging rustig door de tuin. De middagzon scheen tussen de wolken door.

Oma legde haar hand op de open Bijbel. “Onthoud dit goed,” zei ze. “Zoek je kracht bij de Heer. (Ef. 6:10) Doe Gods wapenrusting aan. (Ef. 6:11) En blijf bidden. (Ef. 6:18)”

Lies zei zacht: “Sterk zijn begint dus niet bij spieren, maar bij vertrouwen.”

“Ja,” zei oma.

Bram keek naar zijn pollepel. Toen legde hij hem neer.

“Dat is jammer,” zei hij. “Ik had al bijna een ridderorde opgericht.”

Lies glimlachte. “Misschien later. Begin eerst maar met bidden.”

Dat deed Bram. Niet hard. Niet indrukwekkend. Maar echt.

En aan tafel, en zelfs in de tuin, werd iets duidelijker: sterk zijn in het geloof betekent niet dat je alles zelf kunt. Het betekent dat je leert leven dicht bij de Heer. (Ef. 6)

Kernzin

‘Zoek uw kracht bij de Heer en bij zijn grote macht.’ (Ef. 6:10, BGT)

Eenvoudige uitleg

Paulus zegt dat het geloof ook strijd kent. Gelovigen mogen sterk zijn, niet in zichzelf, maar in de Heer. God geeft bescherming door waarheid, geloof, vrede en zijn Woord. En echte kracht blijft verbonden met gebed. (Ef. 6:10-18)

Herhaalzin

Mijn kracht ligt niet in mijzelf. Ik mag sterk zijn in de Heer. (Ef. 6:10)

Vraagje

Waar probeer jij vaak sterk te zijn in jezelf, terwijl God je uitnodigt om op Hem te vertrouwen?

Kort gebed

Heer God,

dank U dat ik niet sterk hoef te zijn uit mijzelf.

Leer mij vertrouwen op uw kracht.

Help mij om dicht bij U te blijven,

te bidden en stand te houden in het geloof.

Amen.

Boek 2 – Spiegel jezelf in de Efezebrief van Paulus

Inleiding bij deel 2 — Misschien is dat vandaag jouw spiegel

We hebben samen de brief aan de Efeziërs gelezen. Stap voor stap. Hoofdstuk voor hoofdstuk. Met Bram, Lies en oma aan tafel. Met vragen, met lachen, met nadenken en met gebed. Maar nu komt misschien wel het belangrijkste deel. Want Bijbellezers is niet alleen begrijpen wat er staat. Het is ook jezelf erin tegenkomen. De Bijbel is namelijk niet alleen een boek om te bestuderen. Het is ook een spiegel. Een spiegel laat zien hoe je eruitziet. Soms is dat fijn. Soms confronterend. Maar altijd helpt het om eerlijk te kijken.

Zo werkt Gods Woord ook. Het laat niet alleen zien wie God is, maar ook wie wij zijn. Waar we vertrouwen. Waar we twijfelen. Waar we vasthouden. Waar we verbergen. Waar we nog moeten groeien.

Paulus schrijft in de Efezebrief over genade, nieuw leven, eenheid, liefde, licht en geestelijke strijd. Dat zijn geen verre onderwerpen. Dat gaat over vandaag. Over jouw hart. Over jouw keuzes. Over jouw leven met God.

Misschien herken je jezelf in Bram, die vaak eerst nadenkt en dan nóg meer nadenkt. Misschien in Lies, die scherpe vragen stelt. Misschien in oma, die rustig terugbrengt naar wat echt belangrijk is. Maar uiteindelijk gaat het niet om hen. Het gaat om jou. Waar sta jij vandaag?

Denk je dat je jezelf eerst moet bewijzen? Ben je moe van proberen? Voel je Jezus soms ver weg? Blijf je hangen in oude boosheid? Leef je liever verborgen dan in het licht? Probeer je sterk te zijn zonder God? Dan is dit deel voor jou. Hier kijken we niet alleen naar Paulus' woorden, maar ook naar ons eigen hart. Niet om zwaar te maken, maar om eerlijk te worden.

Want Gods spiegel is geen spiegel van afwijzing. Het is een spiegel van genade. God laat zien wat waar is, om mensen dichterbij te brengen. Niet om weg te sturen, maar om thuis te brengen.

Lees daarom rustig verder. Niet snel. Niet vluchtig. Maar eerlijk.

Misschien is dat vandaag jouw spiegel. En misschien begint daar precies wat God in jou wil vernieuwen.

Spiegel Efeze 1 – God begon eerst

Soms denken mensen dat geloof begint bij henzelf. Dat je eerst beter moet worden. Dat je harder moet proberen. Dat je pas bij God mag komen, als je leven op orde is. Maar Paulus zegt iets heel anders. God begon eerst.

Nog voordat jij Hem zocht, zocht Hij jou.

Nog voordat jij dacht aan terugkomen, dacht Hij al aan genade.

Nog voordat jij iets kon bewijzen, koos Hij uit liefde.

Dat is wat Efeze 1 laat zien. God wacht niet op jouw prestatie. Hij begint al voor je geboorte. Met Zijn liefde voor jou.

Dat is voor veel mensen moeilijk. Want wij houden van verdienen. Van controle. Van zelf oplossen.

We denken vaak: als ik meer bid, meer mijn best doe, minder fouten maak, dan zal God mij wel aannemen. Maar Paulus zegt: nee. Niet jouw prestatie, maar Gods genade.

Dat betekent niet dat je geloof onbelangrijk is. Maar wel dat geloof begint met ontvangen, niet met bewijzen. **Misschien is dat vandaag jouw spiegel.**

Ben jij nog steeds bezig om God te overtuigen, dat jij welkom mag zijn?

Leef jij alsof Gods liefde verdiend moet worden?

Draag jij stiekem de last van steeds opnieuw moeten bewijzen dat je goed genoeg bent?

Dan zegt Paulus vandaag: stop met kloppen alsof de deur nog dicht is. Dankzij Jezus staat die deur wagenwijd open.

God begon eerst. Dat geeft rust. Want dan hangt jouw redding niet af van jouw “sterkte”, maar van Gods trouwe liefde.

Dan hoef je niet perfect binnen te komen. Je mag komen zoals je bent. Niet om te blijven zoals je bent, maar omdat God Zelf jou nieuw maakt.

Spiegelzin: God begon eerst. Ik hoef mij niet eerst te bewijzen. Ik mag komen zoals ik ben.

Spiegel Efeze 2 – Genade is geen loon

Veel mensen leven alsof God een rapport bijhoudt. Goede dagen: pluspunten. Slechte dagen: minpunten. Meer bidden, meer Bijbellezen, minder fouten maken — dan voelt het alsof God misschien iets dichterbij komt.

En als het misgaat, dan denken we al snel: nu zal God wel teleurgesteld zijn. Nu ben ik weer verder weg.

Maar Paulus zegt in Efeze 2 iets dat daar dwars doorheen breekt.

‘Door Gods goedheid bent u gered. Omdat u gelooft. Dat is niet uw eigen verdienste, maar een geschenk van God.’ Een geschenk. Geen loon.

Geen salaris voor netjes leven. Geen beloning voor geestelijke prestaties. Geen prijs voor mensen die het beter doen dan anderen. Een geschenk.

Dat is genade. Dat betekent: God geeft wat wij niet kunnen verdienen.

Dat is prachtig, maar ook confronterend. Want mensen ontvangen vaak moeilijker dan ze presteren. We willen liever iets bijdragen. Iets vasthouden. Iets kunnen zeggen als reden waarom God ons zou aannemen.

Maar Paulus zegt: je redt jezelf niet. Niet een beetje. Niet bijna helemaal.

Niet met een klein zetje van boven. God maakt levend. God redt. God begint.

Misschien is dat vandaag jouw spiegel.

Ben jij nog moe van het proberen?

Leef jij alsof God pas tevreden is als jij eindelijk genoeg hebt gedaan?

Draag jij de stille angst dat je misschien toch tekortschiet?

Dan zegt Paulus: redding is geen ladder die jij moet beklimmen. Het is een hand die God naar je uitsteekt.

Genade vraagt niet eerst kracht. Genade vraagt vertrouwen.

Dat betekent niet dat goede werken niet belangrijk zijn. Maar ze komen daarna. Niet om gered te worden, maar omdat God al heeft gered.

Eerst liefde. Daarna leven. Eerst genade. Daarna groei.

Dat verandert alles. Dan leef je niet meer vanuit angst, maar vanuit dankbaarheid. Niet: ik moet God tevreden houden.

Maar: God heeft mij lief, en daarom wil ik dicht bij Hem leven.

Spiegelzin: Redding is geen loon. Het is een geschenk van genade. Ik hoef mijzelf niet te redden.

Spiegel Efeze 3 – Woont Christus echt in jouw hart?

Soms kan geloof vooral iets worden van weten. Je kent Bijbelverhalen. Je weet wat goed is. Je kunt uitleggen wat genade betekent. En toch kan Jezus tegelijk ver weg voelen. Alsof Hij wel in je gedachten woont, maar niet echt in je hart. Paulus bidt in Efeze 3 niet alleen dat mensen meer informatie krijgen. Hij bidt iets diepers: 'Christus woont door het geloof in uw hart.'

Dat is meer dan kennis. Dat is nabijheid.

Jezus wil niet alleen een naam zijn in jouw geloof. Hij wil wonen bij jou.

Niet als bezoek, maar als Heer van het huis.

Dat betekent: Hij mag binnenkomen in je keuzes, in je zorgen, in je verborgen gedachten, in je gewone dagen.

Veel mensen houden bepaalde kamers liever dicht. Deze angst liever niet. Deze schuld liever niet. Deze gewoonte liever niet. Deze pijn liever niet.

Maar Christus klopt niet op de deur om alleen de nette woonkamer te zien. Hij wil wonen. Helemaal. **Misschien is dat vandaag jouw spiegel.**

Is Jezus vooral iemand waar je over nadenkt, of iemand met wie je werkelijk leeft?

Zijn er delen van jouw hart waar je Hem liever buiten houdt?

Leef jij met Hem, of vooral naast Hem?

Paulus zegt: Christus wil dichtbij zijn. Niet af en toe. Niet alleen op zondag. Maar blijvend.

En waar Hij woont, brengt Hij liefde. Rust. Herstel. Nieuw leven.

Zijn liefde is groter dan wij kunnen begrijpen.

Dat betekent: je hoeft niet eerst alles op orde te hebben voordat Hij dichtbij mag komen. Juist dichtbij Hem wordt het hart vernieuwd.

Spiegelzin: Christus wil niet alleen op bezoek komen. Hij wil wonen in mijn hart.

DEEL 2

SPIEGEL JEZELF IN DE EPHEZEBRIEF VAN PAULUS

Spiegel 1 t/m 3

SPIEGEL 1

Van verloren naar gevonden

(Efeze 1)

Paulus zegt dat we in Jezus al gekozen en geliefd zijn, nog voordat we iets goed deden. Niet omdat we zo geweldig zijn, maar omdat Hij ons ziet. Jij bent van waarde. Altijd al geweest.

Wat betekent het voor jou om te weten dat je al geliefd bent, gewoon omdat jij jij bent?

SPIEGEL 2

Van dood naar leven

(Efeze 2)

Paulus zegt: eerst was je ver weg van God, maar nu ben je door Jezus dichtbij gebracht. Hij geeft je een nieuw begin. Niet omdat jij alles veranderde, maar omdat Hij jou nieuw leven geeft.

Waar merk jij dat Jezus jou een nieuw begin geeft?

SPIEGEL 3

Van alleen naar samen

(Efeze 2)

Je bent niet alleen. Paulus zegt dat je erbij hoort. Je bent deel van Gods familie. Samen met anderen bouw je aan iets moois: een plek waar Gods liefde zichtbaar wordt.

Hoe kun jij bijdragen aan een plek waar iedereen zich welkom voelt?

Spiegel Efeze 4 – Oude mens, nieuwe mens

Sommige dingen blijven hardnekkig terugkomen. Diezelfde boosheid. Diezelfde trots. Diezelfde woorden waar je later spijt van hebt. Diezelfde oude patronen waarvan je dacht dat je ze allang achter je had gelaten.

Dan kun je jezelf afvragen: ben ik eigenlijk wel veranderd?

Paulus schrijft in Efeze 4: 'Jullie moeten de oude mens uitdoen en een nieuw mens worden.' Dat betekent niet dat God nog twijfelt of je wel bij Hem hoort. Het betekent: nieuw leven leren leven kost tijd.

God maakt nieuw. Maar wij moeten leren wandelen in dat nieuwe leven.

Dat lijkt op oude kleding. Sommige mensen blijven steeds teruggrijpen naar wat eigenlijk niet meer past.

Oude boosheid. Oude bitterheid. Oude leugens. Oude manieren van reageren. Alsof je een nieuwe jas hebt gekregen, maar toch steeds de oude versleten jas aantrekt. Misschien herken je dat.

Je wilt anders leven. Maar oude gewoonten voelen vertrouwd. Zelfs als ze je beschadigen. **Misschien is dat vandaag jouw spiegel.**

Welke oude houding draag jij nog mee?

Waar blijf jij wonen in boosheid, terwijl God je uitnodigt tot vergeving?

Waar spreek jij nog vanuit trots, terwijl Jezus je roept tot zachtmoedigheid?

Paulus zegt niet: wees meteen perfect. Maar wel: leef als iemand die door God nieuw is gemaakt. Dat betekent: niet blijven liggen in wat oud is. Niet jezelf veroordelen, maar wel eerlijk kijken. Niet opgeven, maar opnieuw kiezen.

De oude mens afleggen is vaak geen éénmalig moment. Het is een dagelijkse oefening. Vandaag weer. Morgen weer.

En daarin ben je niet alleen. God vraagt niet alleen verandering, Hij geeft ook kracht om te groeien.

Spiegelzin: God heeft mij nieuw gemaakt. Daarom mag ik het oude loslaten en leren leven als een nieuw mens.

Spiegel Efeze 5 – Leef jij in het licht?

Sommige dingen houden mensen liever verborgen. Een gedachte. Een gewoonte. Een angst. Een schuld. Een stukje van jezelf waar je liever niet naar kijkt. Zolang het donker blijft, lijkt het soms veiliger.

Als niemand het ziet, voelt het alsof het minder zwaar is.

Maar Paulus schrijft in Efeze 5: 'Leef als kinderen van het licht.' Licht doet iets bijzonders. Het maakt zichtbaar. Dat kan ongemakkelijk zijn. Want licht laat niet alleen het mooie zien, maar ook wat opgeruimd moet worden.

Juist daarom vermijden mensen het soms.

We verstoppen. We stellen uit. We hopen dat wat verborgen is, misschien vanzelf verdwijnt.

Maar God werkt anders. Hij brengt dingen aan het licht, niet om weg te sturen, maar om te genezen. Licht is geen vijand. Licht is genade.

Misschien is dat vandaag jouw spiegel.

Leef jij open voor God, of vooral verborgen?

Zijn er dingen waarvan je diep vanbinnen weet: dit moet ik niet blijven wegstoppen?

Ben je eerlijk tegenover God, tegenover jezelf, en misschien ook tegenover anderen?

Paulus zegt: kom in het licht. Niet omdat je daar perfect bent, maar omdat daar herstel begint. Leven in het licht betekent: eerlijk worden. Niet mooier doen dan het is. Niet langer vluchten.

En tegelijk betekent het ook: leven in liefde. Want hetzelfde hoofdstuk zegt: 'Leef in liefde, zoals Christus ons heeft liefgehad.' Dat is belangrijk. Want waarheid zonder liefde maakt hard. Maar liefde zonder waarheid blijft oppervlakkig.

Bij God horen beide samen. Licht én liefde.

Hij laat zien wat waar is, en draagt je tegelijk met genade. Dat geeft vrijheid. Dan hoef je niet langer te leven achter gesloten deuren.

Spiegelzin: God roept mij niet om mij te verbergen, maar om te leven in licht

Spiegel Efeze 6 – Waar zoek jij je kracht?

Veel mensen proberen sterk te zijn. Sterk voor anderen. Sterk in moeilijke dagen. Sterk wanneer het geloof zwaar voelt. Sterk wanneer twijfel groeit. En vaak betekent dat: alles zelf dragen. Niet te veel laten zien. Gewoon doorgaan.

Maar Paulus eindigt de Efezebrief anders. Hij schrijft in Efeze 6: 'Zoek uw kracht bij de Heer en bij zijn grote macht.' Dat is opvallend.

Hij zegt niet: wees sterker. Hij zegt: zoek je kracht bij de Heer. Dat is iets heel anders.

Veel gelovigen raken moe omdat ze proberen geestelijk sterk te zijn zonder dicht bij God te blijven. Ze vertrouwen meer op wilskracht dan op gebed. Meer op controle dan op overgave.

Maar geloof is geen wedstrijd waarin jij moet bewijzen hoe sterk je bent. Het is leren blijven bij Degene die sterk is.

Paulus spreekt over Gods wapenrusting. Waarheid. Geloof. Vrede. Het Woord van God. Gebed. Dat zijn geen versieringen. Dat is wat je nodig hebt om staande te blijven. **Misschien is dat vandaag jouw spiegel.**

Waar probeer jij alles zelf te dragen?

Waar ben jij moe geworden omdat je sterk probeert te zijn zonder werkelijk te rusten in God?

Bid jij nog echt, of alleen snel wanneer het misgaat?

Paulus zegt: sterk zijn begint niet bij jezelf. Het begint bij afhankelijkheid.

Soms is het sterkste wat iemand kan doen: bidden.

Niet indrukwekkend. Niet zichtbaar voor iedereen. Maar echt.

Juist daar groeit kracht. Niet omdat problemen meteen verdwijnen, maar omdat je niet alleen hoeft te staan.

God vraagt niet dat jij alles kunt. Hij vraagt dat je dichtbij blijft.

Spiegelzin: Mijn kracht ligt niet in mijzelf. Ik mag sterk zijn in de Heer.

DEEL 2

SPIEGEL JEZELF IN DE EPHEZEBRIEF VAN PAULUS

Spiegel 4 t/m 6

SPIEGEL 4

Van ik naar wij

(Efeze 3)

Paulus bad dat we samen sterk mogen staan in Gods liefde. Je hoeft het niet alleen te doen. In Gods familie hoor je erbij. Je bent belangrijk voor anderen, en anderen zijn belangrijk voor jou.

Wie heeft jou nodig, en wie heb jij nodig?

SPIEGEL 5

Van weinig naar genoeg

(Efeze 4)

Paulus zegt dat we eerlijk en goed mogen leven. Geen leugens, geen pesten, maar liefde en waarheid. Dan groeit er iets moois vanbinnen. Dan heb je genoeg.

Wat kun jij doen om de wereld om jou heen een beetje mooier te maken?

SPIEGEL 6

Van bang naar vol vertrouwen

(Efeze 6)

Het leven is niet altijd makkelijk. Maar Paulus zegt: je staat er niet alleen voor. God geeft je kracht. Kijk naar Hem. Trek Zijn liefde aan als een harnas. Dan kun je stevig staan, wat er ook gebeurt.

Waar heb jij vandaag moed voor nodig? En hoe kan God je daarbij helpen?

Nawoord

We zijn aan het einde gekomen van de Efezebrief. Zes hoofdstukken. Drie delen. Twee boeken. Veel gesprekken aan tafel met Bram, Lies en oma. Veel vragen. Soms een glimlach. Soms stilte. Soms herkenning. Maar hopelijk vooral dit: een beetje meer zicht op Jezus Christus. Want daar ging het uiteindelijk steeds om. Niet om een mooi boek. Niet om een nette uitleg. Niet om godsdienstige kennis alleen. Maar om Hem.

Paulus schrijft in de Efezebrief grote woorden: genade, redding, uitverkiezing, nieuw leven, eenheid, liefde, licht, strijd. Maar al die woorden komen samen in één Persoon: Jezus Christus. Hij is het begin. Hij is het middelpunt. Hij is de reden waarom deze brief bestaat.

We hebben gezien: God begon eerst. Redding is genade. Christus wil wonen in het hart. De oude mens mag worden afgelegd. We mogen leven in het licht. En onze kracht ligt niet in onszelf, maar in de Heer.

Dat zijn geen losse lessen. Dat is één weg. De weg van leven met Jezus.

Misschien heb je onderweg ontdekt waar jouw eigen spiegel stond. Misschien was dat bij genade. Misschien bij vergeving. Misschien bij verborgen strijd. Misschien bij vermoedheid. Misschien bij het verlangen om dicht bij God te leven. Neem dat serieus. Gods Woord raakt nooit zomaar.

Als de Bijbel iets aanwijst, is dat niet om je weg te duwen, maar om je dichterbij te brengen. Gods genade is nooit bedoeld om mensen op afstand te houden. Het is juist de open deur naar huis. Daarom eindigt dit boek niet echt hier. Want de Efezebrief is niet bedoeld om dicht te slaan en weg te leggen. Hij wil meegenomen worden het gewone leven in.

Naar de tafel thuis. Naar moeilijke gesprekken. Naar stille zorgen. Naar keuzes die niemand ziet. Naar dagen van vreugde en dagen van strijd. Juist daar wil Christus wonen. Juist daar wil God nieuw maken.

Misschien lees je deze bladzijden later nog eens terug. Misschien met andere ogen. Misschien op een moment waarop je het nog harder nodig hebt.

Dat is goed. Gods Woord wordt niet oud. Het spreekt opnieuw.

En daarom eindigen we eenvoudig. Niet met een groot slotwoord. Maar met een uitnodiging. Blijf dichtbij Jezus. Niet perfect. Niet zonder strijd. Niet zonder vragen. Maar wel dicht bij Hem. Want daar begint het. Daar groeit het. En daar blijft het veilig. 'Leef in liefde, zoals Christus ons heeft liefgehad.'